

իր բնակութեան ստորեւ հովիտը զետեղած է եղեր արուեստաբար երամ մը գեղգեղող ստիակներու և իր ծերութեան օրերուն կերթայ ժամերով մտիկ կ'ընէ եղեր: Պատճառով մը դող ելնելով՝ կաթուածանար վախճանած է 1825ին:

Բարեհամբոյր և աղքատասէր ալ մարդ՝ շատ կիւրակէ իր Պաղլար Պաշլլի ընդարձակ այգիին մէջ խնջոյք կու տայ եղեր իր ստորակարգ բանւորներուն և անոնց պետերուն՝ ճաշկցութեամբ և զուարթ բարեկամութեամբ սփոփելով զանոնք: Ժամանակին ջոջ և ճոխ հայերը, նոյն ինք Ղազէղ անգամ, շատ բան կը պարտին Պալեան Գրիգորի, 19րդ դարին սկիզբի առաջին ամիրային: Ինք հիմը դրած է այն համբաւին ու հարուստ ազնուականութեան, որ ապա պարծանքն եղան իր որդիներուն և ճարտարարուեստ թռուներուն: Իր մեծ թոռը՝ Նիկողոս պէյ Պալեան՝ իր բնաւորութեանն ու բարբին մանրանկար վերկենցադում մըն է եղեր, կ'ըսեն. վերկենցադում մը՝ վարդի նման վաղորդայնի մը շփնջողելով . . . Ինչոք էր 1825ին. շինած է Տու մա-պահճէյի Սէրային հոյակապ Տիվան խանէն, քանի մը Գեղեցիկ քէօշկեր, Պոլլի նոր Եանկընքէօշկին ու լայնատարր Ղալաթա Սէրային:

Գրիգոր ամիրայի անմիջապէս յաջորդած է՝ իր զեռ շատ երիտասարդ որդին կարապետ Խալֆայ, երկիւղած ամիրան:

19րդ դարին սկիզբները կ'ըսկսին անուն հանել՝ ի Ռուսահայս՝ Թամամշեանք, Արծրունեանք, Խէրոզինեանք, Թայիրեանք ու Մանգիներեանք*, ինչպէս վերջերը Մանդաշեանք և այլք: Աստրախանի մէջ ալ երեւելի են նշանաւոր վաճառական աղայ Գանիէլ Սարգսեան, որուն հարստութիւնը կը հասնէր 7 միլիոնի: Ասոր որդիներն ալ Գրիգոր և Մկրտիչ՝ նշանաւոր եղան իրենց բարեգործութիւններովն և հարստութեամբ: Նոյն քաղաքէն անուանի էին նաև Գաբրիէլ Աղաջանեանց և Զանօմ Ստեփանեանց: Աստրախանէն է նաև պարոն Աղապապեանց որ կառուցած էր դպրոց մըն ալ և իր

* Ճամապարհորդութիւն Սարգսի Սամահմեցւոյ Զալալեանց. Մասն Բ. էջ 56-75